



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada II. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

te obliget hæc dignitas: ut quid uniris Deo, avellaris à luto creatarum rerum: ut dicta, facta, cogitata tua sint talia, quæ non dedeant membrum Christi.

3. *Ego vivo propter Patrem, & qui manducat me, & ipse vivet propter me.* Excellentiam unionis cum Christo adverte. Sicut Filius accipit à Patre essentiam, vitam, & omnes perfectiones; ita ut sit unus Deus cum Patre, & in eo vivat, eademque cum illo perfectiones habeat; idem intelligere, idem velle & operari; ita per Eucharistiæ assumptionem sis particeps vitæ, & perfectionum Christi. Debes ergò idem cum illo sentire, velle, agere, pati. Efficiet id unitus tibi Christus, nisi tu obstitas.

DOMIN. II. POST: PENTEC.

SS. Eucharistia est Cœna magna.

1. **H**omo quidam fecit cœnam magnam, & vocavit multos Luc. 14. Eucharistia cœna est, parata vespere, seu in fine sæculorû: sumēda in nocte obscura ad fidei lumen. Magna ab Editore Deo, à ferculis humanitatis, ac Divinitatis Christi; à convivis omnibus fidelibus; à ministris Angelis. Omnia magna sunt; tu solus parvus es, & indignus: & tamen te quoque Homo Deus ad illā inivit.

invitat. Huc totam famem sitimq̄: applica;
 & ne desideres de cibis ejus (mundi & carnis)
 in quo est panis mendacij. Prov. 23.

2. Et cœperunt simul omnes excusare. seu
 recusare. Domini bonitas est omnes admit-
 tentis; sua cuiusq̄ malitia est, seipsum exclu-
 dentis. Tria excusationum genera inducun-
 tur: *Inempta villa dominatio. & superbia*
notatur. S. Aug. ser. 33. de Verb. Dom. In
emptis bobus avaritia, aut quinque sensus,
qui nos ad terrena trahunt. In ducta uxore,
carnis voluptates. Priores rogant se excusa-
ri: tamen venire contempnunt. Humilitas so-
nat in voce. superbia in actione Greg. hom.
13. Tertius solus ait: Non possum venire; quia
animus ad voluptates propensus, infirmus est
& invalidus ad exequenda, qua Dei sunt.
 Cyril. Alex. lib 4 de ador. Hæc tria plerum-
 que sunt, quæ si te non abstrahunt à Cœna,
 fructum imminuunt. Vide ne recuses,

3. Tunc iratus Paterfamilias, dixit servo
 suo: *xi cito in plateas & vicos civitatis; &*
pauperes, ac debiles & cæcos & claudos in-
roduc huc Ibid. Meritò irascitur Dominus,
cujus tanta humanitas, tantum beneficium
respuitur. Pauperes & debiles dicuntur, ait
S. Greg. hom. 36 qui iudicio suo apud semet-
ipsum infirmi sunt. Quàm ille ardet habere
convivas? quàm tu languidè accedis! Ille un-
de quaque conquirat, nec averfatur infirma
 mun.

mundi. Non avertaris infirmitate tua; quia quem vocaverit, dignum facit, si sequatur. S. Ambr. l. 1. de poen. c. 6. & sanat omnes infirmitates tuas.

F E R I A II.

De dispositione ad SS. Eucharistiam sumendam.

1. **I**N sole posuit tabernaculum suum. Ps. 18.
Curanda summa puritas anime, in quam venturus est eucharisticus Deus. Exigit hoc summa puritas, & Majestas hospitis. Expende enim quis, ad quem ingreditur? Si Matrem, quæ conceptura erat filium Dei, ~~decebat tanta puritate nitere~~, qua major infra Deum excogitari non potest, te idem decet, qui eundem excipis. At puritas, non est sola ab omni peccato immunitas sed etiam affectuum purgatio & virtutum ornatus. Potestne sic te mundum dicere? Quanto labore adhuc opus est, ut huc pervenias? pervenies, si seridò voles. Dic cum leproso. Matth. 8. *Domine si vis, potes me mundare.* Confide, extendet manū suam, & dicet: *Volo mundare.*

2. *Vincenti dabo edere de ligno vite, quod est in paradiso.* Apoc. 2. Id est, ut ait Richar, à S. Laur de laud. B. V. lib 12. quod est in Ecclesia militante per presentiam corporalem

R

in

in Sacramento altaris. Ut hoc fruaris mysterio, necesse est, ut te vincas, & appetitum rationi, rationem Deo subicias. Non satis ergò dignè accedis, si te non vincis. Quartus tibi in te ipso victoriarum campus! superbia, ambitio, tui æstimatio, vanæ gloriæ cupiditas, ira, impatientia, languor in spiritu, tepiditas & alia, quæ tu nôsti. Hæc devince, & dabitur tibi *de ligno vita*. Quàm alius esses, si, quoties ad hanc escam accessisti, vel unum ex his hostibus subjugasses!

3. *Ecce ego pluam vobis panem de caelo; egrediatur populus, & colligat.* Exod. 16. Promittitur hîc manna, figura Eucharistiæ, & quidem ad instar pluviae super justos & injustos cadentis. Quæ bonitas Dei se tam prodigè largientis! sed ut eo potiarius, necesse est te egredi. Unde? aut quo? Respondet Rupertus l. 3. c. 11. in Exod. *De pristina conversatione, de vetustate vita Nondum enim deposito vetere homine. non est nobis hoc manna colligere* Expende, quàm vivat in te vetus homo, quanta in eo occidere debeas, ut induas novitatem vitæ.

F E R I A III.

Item de dispositione ad SS. Eucharisti-
am sumendam.

1 **P** *Pauperes ejus saturabo panibus.* Ps. 111.
Felix paupertas, quæ sola, ut ait Rupertus

tus in c. Joan. *edit magnam eleemosynam Regis Regum quam dat ipse; non aliam, quam seipsum* Datur ergo ille panis ut eleemosyna magni Dei. Exinanire, exinanire, ut pauper fias illa dignus: ejice amorem seculi & vanitatem ejus. Indignè eleemosynam accipit, qui dives est indignè Eucharistiam, qui seculo afficitur. Scito, *qui esurientes, seu pauperes, implet bonis, ille divites dimittit & inanis* Et hæc est fortè causa tam parvi fructus à te relati, ex tam frequente hujus mysterii sumptione.

2. *si quis sitit, veniat ad me, & bibat.* Joan. 7. *Sitis quædam, & fames, ac vehemens desiderium adferendum est ad hunc cibum. Fons ille Sacramentalium gratiarum non patet, nisi sitienti: Sitiētī dabo de fonte vita.* Apoc. 6. *Oportet namque* ait Bern. ser. 31. in Cant. *ut sancti desiderii ardor precedat faciem ejus ad omnem animam, ad quam est ipse venturus* O repida anima! nonne sacrilegium crederes nauseare cibum istum pretiosissimum? certè proximè nauseæ es, si non desideras. Excita ergo, quoties accessura es, fervens desiderium, quod nascetur ex actuali fide dignitatis hujus cibi, amoris in te Dei, fructuum ex Eucharistia dimanantium, &c.

3. *Cum invitatus fueris ad nuptias rei tui, e in novissimo loco.* Luc. 14. *Ad nuptiale convivium Dei se tibi desponsantis accessurus es,*

R 2

quis

quis tu? quis ille? agnoscis in ejus Majestate tuam indignitatem? sed dignus fieri potes, si corde sincero sis humilis. *Respexit humilitatem ancilla sua* [Luc. 2. ut ejus sacratissimum uterum subiret : non despiciet tuam humilitatem. Et quanta te deprimendi materia, si benè expendas, quis tu quis ille?

F E R I A I V.

De effectibus SS Eucharistiæ
sumptæ.

1. **A**ccedite ad eum. & illuminamini Ps 33. Accedentium ad Christum fructus est, quòd intellectu illuminentur ad cognoscenda altissima mysteria Ipse lux est, *quæ illuminat omnem hominem*. Joan. 1. Expende tenebras tuas. Heu quantum ad divina cœcutis! scisne, quòd in fractione panis aperti sunt oculi discipulorum! Luc. 24. Ecce idem cœcitatæ tuæ medicus est. Idem, quod ex cœco olim Hierichuntino, ex te quærit: *Quid tibi vis faciam?* Luc 18. O benignitas prævenientis! dic fidenter cum eodem: *Domine, ut videam te, videam me*

2. *Qui replet in bonis desiderium tuum, renovabitur ut aquila, juvenus tua.* Psal. 102 Senescit anima, cùm ad virtutem languet: juvenescit, cùm viget: Senio hoc frequenter & tu occuparis: sed in novitate vitæ

am

ambulandum est. Ut renovetur autem juven-
 tus tua, aptissimum remedium est, ut
 Deus repleat in bonis desiderium tuum. Si er-
 go per S. Hieron. in c. 3. Ezech. Hoc solum
 habemus in presenti seculo bonum, si vesca-
 mur carne Domini, ex hoc dignè sumpto ju-
 venesces. Æstima, lauda ama, anhela; &
 quoties accedis, aliquid veteris hominis
 depono.

1. Exurgens Maria abiit in montana cum
 festinatione Luc. 1. Effectus hic fuit conce-
 pti Dei. Quo enim jam Deo plena, ait Ambr.
 lib 2. in Luc. nisi ad superiora cum festina-
 tione contenderet? Eundem accipis in Eu-
 charistia, quem Virgo concepit. Idem in te,
 nisi tu obsistas, operabitur: ut ardente vo-
 luntate ad ardua virtutum contendas, &
 quidem magna festinatione ad apicem per-
 fectionis pervenies. Cooperare id deside-
 ranti Deo, ne te semper per tuum languo-
 rem in imo reperiat. Elevabit te Deus, sed
 non sine te.

F E R I A V.

De aliis effectibus SS. Eucharistiæ
 sumptæ.

1. Panem Angelorum manducavit homo.
 Psal. 77. Dicitur SS. Eucharistia Panis
 Angelorum, non quòd Angeli ea vescantur;
 R 3 sed

estate
 otes,
 umi-
 tiffi-
 uam
 ma-
 e?
 g
 ps 33.
 s elt,
 gno-
 a il-
 ende
 ce.
 perti
 dem
 dex
 ærit:
 nitas
 Do.
 um,
 Psal.
 lan-
 fre-
 vitæ
 amg

sed quòd homines sumentes veluti Angelos efficiat. Ita Hugo Card. in c. 31. Proverb. *Datus est hominibus, ut fiant Angeli* Quæ tua est felicitas, si fias veluti corporis expertus, totus spiritualis, tentationum immunis, expertus passionum? Certè si nondum factus es talis, tu impedivisti: Et quæ hæc tua infantia, cum possis, nolle ad angelicam perfectionem evadere?

2. *Quotquot autem receperunt eum dedit eis potestatem filios Dei fieri* Ioan. 1. Effectus Sanctissimæ Eucharistiæ est, ut te faciat filium Dei, non quidem naturalem, sed adoptivum. Per quod simul intras in jus hereditatis. *Si enim filii Dei sumus, & heredes.* Rom. 8. O mira dignatio! expende, quem Patrem habeas quem fratrem: quo affectu, reverentia, fiducia in eum ferri debeas? sed quàm degener tu fuisti hætenus filius, & frater! non te pudet? Sed quid eris impossibile, ut dignè Patrem voces Deum, fratrem Iesum?

1. *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in eo.* Ioan 6. Altiùs ascendit dignitas, quam per S. Eucharistiam obtines: Non tantum filius Dei; sed unum cum Deo, ut is in te maneat, tu in illo. Sed necesse est ad hoc, ut moriatur in te, quidquid tu es; vivat solum, quòd Deus est. O quando erit illud tempus, quo

quo cum veritate dicere possis : *Vivo ego,
jam non ego, vivit verè in me Christus!*

F E R I A V I.

De infinita Dei perfectione.

^{1.} **E**X ipso, & per ipsum, & in ipso sunt
omnia. Rom. 11. Quidquid concipere
potes perfectionis, sanctitatis, bonitatis,
pulchritudinis, sapientiæ, potentiæ, felicitatis,
&c. hoc in Deo est infinitè perfectiore
modo, quàm tu concipias. Ex hoc & per
hunc sunt omnia, quæ aliquid perfectionis
habere videntur. O Deus meus, & omnia!
tu es esse necessarium à te ipso: omnis crea-
tura nihilum necessarium à seipsa. Quid er-
go amorem ad nihilum converto, à te aver-
to? Tu es Deus meus, & solus dignus amore
meo Felix ego, si tantæ majestati dignè pos-
sim servire.

^{2.} *In ipso sunt omnia, non tantùm eminenti
tiali modo essendi, sed etiam ut in idæa,
seu exemplari omnis perfectionis; præsertim
verò intellectualium creaturarum, quâs ad
imaginem & similitudinem suam creavit,
& usque modo per conservationem ad ean-
dem similitudinem efformat. Quàm exi-
mium tibi propositum est exemplar, quod
imiteris? Lauda, gratias age, ama. Sed con-*

fer vultum animæ tuæ cum illo: proh quantum ab ludis! Adnitere ergo Deum assidue intueri: exuere, quod modo refers; refert eum, quem debes.

3. *In ipso sunt omnia.* Perfectiones illæ omnes innumerae per creaturas dispersæ in Deo sunt unica eademque res, quæ est sapientia, bonitas, misericordia, &c. sine omni compositione, sine omni distinctione: unde quæ unum sunt, & in eadem unitate multa, magis Deum referunt. Esne tu unus unitate intentionis? Unam forte habes, sed non eadem unitate multiplicem: sed diversas, & pugnantes; placendi Deo & hominibus; seruiendo sensibus, & Deo. Unam habe, qua Deum respicias, sed idem opus ex pluribus virtutum motivis age; erit unum opus, multiplex perfectio.

S A B B A T H O.

De sapientia Dei, & sui ipsius contemplatione.

1. **O**mnia nuda & aperta sunt oculis eius. Hebr. 4. Scit enim, quid quid sciri potest, quidquid in Deo est, quidquid extra Deum conditum est aut condi potest, & ipsa cordium secreta: sapientia inventrix omnium, quæ in mundo fiunt, disponens omnia in

in numero, pondere & mensura : in cuius comparatione omnis Angelorum scientia est mera ignorantia. Crede, æstima, lauda, ama, spera in omni casu adinventuram tibi remedium : consigna te illius sapientissimæ dispositioni. Imitare nihil agendo temerè, sed adhibita consideratione. Attende quid agas, quia Deus videt.

2. *Non est ulla creatura invisibilis in conspectu eius.* Ibid. non tantùm quæ fuerunt, sunt, aut erunt ; sed etiam, quæ non erunt quidem, sed essent tamen, si conditio aliqua poneretur. Hac scientia composuit v. g. te, cum omni tempore, loco, & circumstantia possibili, & vidit, quid in quaq; circumstantia acturus esses. Quid non debes ergò Deo, quòd te non produxerit ex parente idololatra, in tempore & loco infidelitatis, non conjunxerit iis circumstantiis, in quibus certò eras periturus, &c. Lauda, magnifica, ama, time, si fortè aliquam circumstantiam viderit, qua esses eum derelicturus, quæ fortè à teipso, à tua gratiam acceptandi negligentia dependeat.

3. Considera primum essentialè & necessarium objectum divinæ cognitionis esse Deum ipsum, quoad essentialiam, attributa, perfectiones omnes tam absolutas, quàm personales. Ex hac cognitione oritur sui ipsius infinita æstimatio, amor, gaudium &

beatitudo. Hæc cognitio immutabilis est, & æterna; & cùm tanta eodem temporis momento molliatur, a sui contemplatione nunquam avocatur. Lauda, adora, &c. Hoc quoque sit primum tuum objectum. Vide ut ab ejus contemplatione non quavis musca avoceris. Per ejus contemplationem eò tende, ut magnam de eo æstimationem concipias.

DOMIN. III. POST PENTEC.

De potentia & dominio Dei.

1. **M**irabilis potentia ipsius. Eccl. 43. quia infinita est, & potest, quidquid de se est possibile, mundum hunc & infinitos alios de nihilo condere, destruere, annihilare: a qua omnis vis est causarum secundarum, in cujus comparatione omnis alia potentia est mera infirmitas. Admirare, adora, benedic, æstima, implora hanc in tuis necessitatibus. Junge te humili confidentia huic omnipotentia, etsi ex te nihil possis; omnia poteris ea corroborante.

2. *Tu Domine universorum, qui nullius indige.* 2 Mach. 14. Supremus, absolutus, necessarius, æternus omnium Dominus est, tam dominio jurisdictionis, quam proprietatis. Primo quidem titulo creationis ex nihilo; a quo proinde res omnes essentialiter de-